De [1] profectu monachi

tes animum possidebat. ut usque ad tercium celum adhuc in corpore positus ascenderet. tamen dicebat. Macero corpus meum et servituti subicio ne forsitan aliis predicans. ipse reprobus inveniar. quid nos humiles et peccatores oportet [facere]. Exeunte aliquando ab-bate Sysoi in cella. erat frater prope illum. et subito suspiravit. et non cognovit quod esset frater in proximo illi. Erat enim in excessu mentis. et mittens sibi penitentiam dixit. Ignosce michi frater. quia nondum factus sum monachus. suspiravi autem coram te.

Quum omnibus prefacio textui oportune preveniens. aut sequentis materie predicet qualitatem. aut defensatum seu commendet auctorem. cum vos primus libri serie proprie contingit. hac de causa prologo indiget. quia speciales quasdam virtutes. quasi preciosos lapides passim apponens utilitatem suam toto in corpore. lectoris oculis probatur offerre. Decem quippe et novem divisus in partes distinctas licet videatur continere virtutes. attamen dum occasione verum plerumque virtutes ceteris permissive commendantur. collisis inter se virtutibus. hoc est collatis inter se virtutibus. gemmarum spiritualium immortalis claritatis sese reverberantes. mutua in lucis detrimenta non novit.

Prima igitur pars continet de profectu monachi. ponens satis ostendens quibus virtutum gradibus proficiens semper possit melior inveniri. Secunda de quiete. probans nullum contemplationis perfecte culmen attingere nisi tumultus seculi studeat penitus declinare. Tercia de compunctione. docens puritatem cordis non nisi lacrimarum gratia promereri. Quarta de continentia. indicans a quibus et qualiter se debeat continere qui totus deo vacare elegerit. Quinta contra fornicationem. ostendens hominem nullum posse veraciter optime virtute quam diu voluit huic vitio subiacere. Sexta de eo quod monachus nichil debeat possidere. declarans eum spirituales divicias amittere si temptaverit in seculo vel nummum habere. Septima de patientia sive fortitudine. quod sic miles christi et vitiis viriliter resistere. et adversa equanimiter debeat tollerare. Octava de eo quod nichil debeat ostentaliter fieri hoc intendens quod omnis labor monachi deo pereat si per inanem gloriam fiat. Nona de non iudicando proximum. ut scilicet iudicio dei reservemus quod aliorum animo fiat ignoramus. Decima de discretione. ubi tamquam legis consummationem commonemur. ne bonum facientes in vicium labamur partem declinemus. Undecima de sobrietate. que declarat mentis vigilantiam. quibuslibet temptationibus prevalere. Duodecima de continua oratione. ut quod cum apostolis commonemur ut ad-usus omnia ut incommoda orationis instantia innitamur. Tercia decima de hospitalitate. ut in suscipiendis fratribus non personam hospitis sed christi presentiam cogitemus. Quarta decima de ma-

2 De quiete

3 De compunctione

4 De continentia

5 Contra fornicationem

6 Contra possessionem propriam

7 De patientia et fortitudine

8 Contra inanem gloriam

9 De non iudicando

10 De discretione

11 De sobrietate

12 De continua oratione

13 De hospitalitate

14
De obedientia

15
De humilitate
de humilitate. inculcans nobis hanc
solā eē virtutē. q̄ et angelos in celo sta
biles. et hoīes angelis reddit equa

16
De caritate
les. Decimatercia de caritate. erudi
ens nos ut xp̄i benignitatē imi
tantes. superne saluti utilitatem
ppriā pponamus. Decimā septima

17
De Providentia
de prudentia. in q̄ servū dei narrat
in quodā suū laboris premiū. ꝓphetie
meruisse spm̄. Decimā octava de sig

18
De signis p orat. exhib.
nis p oronē exhibitis. demonstrans
plerosqȝ scōs sibi benigne cōcessa
to. et aliis ꝓfuisse orando. Decima

19
Exempla monast. conversat.
nona exempla monastice con
versationis. eo q̄ supius sparsī posita.
hic videat̄ cōphendi. His igit̄
qui capitulis taliter distributis. postre
mo ad adiciendū pōia q̄ singulis
ptibꝰ cōtinent̄ rebꝰ et exemplis
sūt potius cōfirmata. q̄ ubis.

Incipit liber quintus de vitis ul
et exemplis scōrū patrū in partes
decē et nove divisus ad pfcm
monachi. ...

Ad pfectū cōversationis
quidā frāt venire
cupiēs. interroga
vit sene quendam
dicens. Quid ē pfectus hoīs.

qualiter pfect[us] in humilitate ... veritate solum
Rndit ei senex. Pfectꝰ hoīs est
humilitas. Quātū enī q̄s ad humili
tatē inclinatus fuit. tātū elevat̄.

Dixit abbas Ad pfectū.
hoīes natus. Ergo volo
hoīem ex oībꝰ ꝑcipe virtutibus.

... ad pfect[um]
Itaqȝ p singulos dies surgēs mane
de oī virtute dei sume principiū et
mādatū dei custodi in magna
paciā et tribulacōe cordis. et ob

servantia in orōe multa. et supplicatōi
bus cū gemitibꝰ. in puritate et mū
dicia lingue. et custodia oculorū. iū
ra paciēs. et nō irascēs. Pacificꝰ.
et nō reddēs malū p malo. nō at
tendēs ad iudicia alioꝝ. neqȝ teipm
exaltans. sȝ esto subditꝰ et humilior
oī creature. renunciando oī mate
rie corpali. et hiis q̄ scdm carnē
sūt. in cruciatu et certamine. i hu
militate spūs. in bona voluntate
et abstinencia spuali. In ieiunio
et paciā. in fletu et certamie pug
ne. in discrecōe iudicii. in casti
te aīm. in percepcōe boni cū quiete
et ope manuū tuarū. i noctis vi
giliis. in fame et siti. in frigore
et nuditate. in laboribꝰ. includēs
te sepulchro tamq̄ iā mortuꝰ. ut
videat̄ ē pxima eē mors oī die.

Dixit abbas Iosephꝰ. q̄ custo
dire et semetipm cōside
rare et discrecione hēre. Hec tri
a operacōes sūt anē tuē. Iste quidā frāt
interrogavit eū dicēs. Quo debet
hō cōversari. Rndit senex. Vidi
mꝰ daniele. q2 nō ē inventa ei ac
cusacio. nisi de studio qd̄ exhibe
bat deo suo. Dixit iterū. q̄ pau
ptas et tribulacio. hee sūt operacōes
solitarie vite. Scriptū ē enī. q̄
si fuerit tres hii viri noe iob et
daniel. noe psonā habȝ nichil
possidenciū. iob aūt psonā ē tri
bulanciū. daniel ꝰo discernenciū.
Si ergo hee tres operacōes sūt i
hoīe. deus habitat in hoīe iste.
Dixit abbas pastor. q2 si duas